Mercat de la Florida

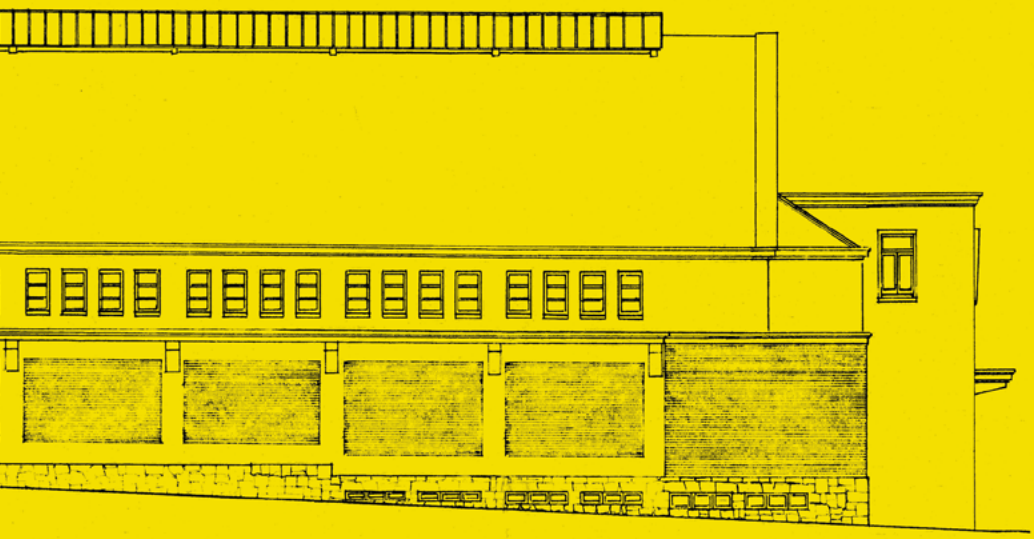

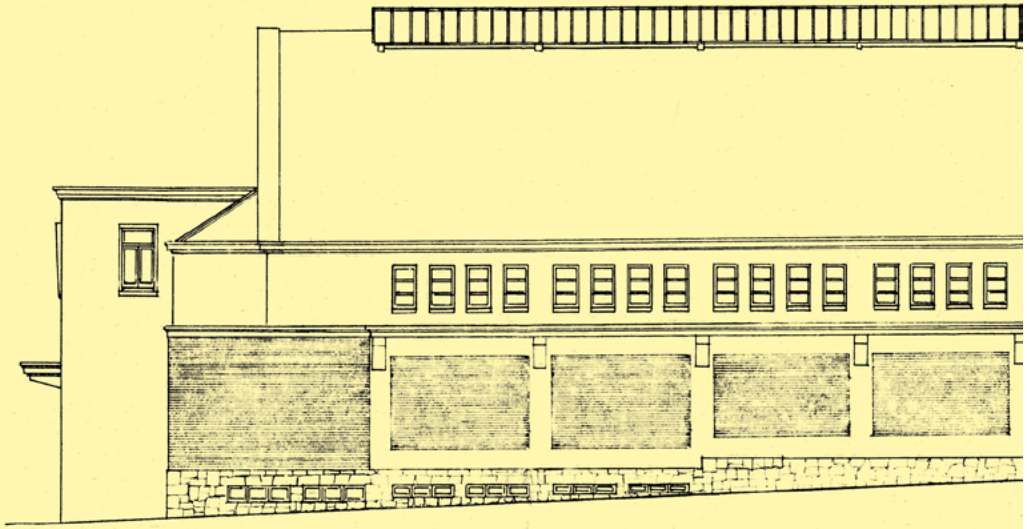

Mercat de la Florida

EL TRAJIN

"Un ancià caminava pel carrer Primavera, al més lluny que va arribar va ser a l'ombra de la morera, allà l'esperava assegut un altre ancià, que estava fent cua per a la inauguració del mercat".

l'Avi.

De trobades, flors i esperes, d'això tracta el Trajín al mercat de la Florida. Aquest mercat ha estat transformat en diverses ocasions: el mercat antic, que va passar a la carpa, per acabar ubicat en un edifici modern. Amb altura de mires, situat a una primera planta que està a la vegada a peu de carrer, aquí s'emplaça el supermercat que bat rècords de vendes. Aquí els paradistes regategen la pesseta a Mercabarna per després oferir productes assequibles a la butxaca de les seves veïnes. Així vam muntar el Trajín, amb el to de les flors del passeig, el soroll de martells esclafint estampats, sabors de fruites de temporada ... de la mà de Brotes i de l'Ángela Nova. Espais de trobada entre diferents en un barri ric per la seva migració, no per les seves rendes. ¿Fem pujar la persiana?

Paradistes i veïnes

Francisco (pollería)

"Mercado se abrió pero no todo, la gente se iba incorporando."

"Mi madre iba a comprar los pollos vivos y los mataban en casa de mis abuelos".

"Mi madre era de Almería."

"Mi tía y mi madre entraron"

"El pollo iba colgado; el conejo se mataba en la parada."

"A los 17 años comencé y me ponía tras los pollos para que no se me viera de la vergüenza"

"Las mejores clientas eran las mujeres de los paletas. En invierno no tanto, pero en el verano… no había miseria. La mujer del de la Seat se venía con su bolsita y le ponía el almuerzo con la fruta para el trabajo".

"En ocasiones, mi madre la "pobrecica" iba al mercado del Carmen y traía un cesto de plátanos negrísimos, y me dejaba 3 o 4; esos plátanos los ven mis hijos ahora… y yo me los comía más a gusto…"

Andrés (verduras)

"Entonces mi hermana la mayor compró una paradita de frutas en el mercado del Centro, y yo me fui para allí, pero no me ganaba la vida… allí había gente pagesa, gente catalana de toda la vida, así que iban a ellos".

"El mercado cuando se abrió no había gente, pues se iban al mercado de Collblanc con unos autobuses que pusieron. Al cabo de 2 años empezó a venir gente, y llegaba un momento en que no se podía entrar. Debías poner a un mozo para no dejar entrar a la gente."

"Este barrio no era barrio; este barrio lo fundaron personas como nosotros, que vinimos de los pueblos, desde Galicia al sur, de todos sitios. No había casas, así que los domingos cada uno se iba construyendo la suya".

Angel (vecino)

"Yo recuerdo que por la entrada de la calle sevilla había unas paradas que vendían juguetes, muñequitos de plástico (año 64-65), indios, vaqueros, y cada vez que pasaba frente a la parada me pillaba berrinche hasta que mi madre comprara el muñequito. De mayor la señora se acordaba de mi."

"A esa pollería iba mi madre cuando estaba el padre de las que están ahora."

"Cuando era pequeño iba al matadero de Hospitalet, y jugaba. Estaba donde el Ayuntamiento, a la derecha; ahora no sé qué han hecho con ello, supongo que habrán construido pisos".

"Ahora la gente tiene menos dinero para comer, y más para ocio. Estamos instalados en el hábito del consumo barato."

Miguel (carnicería)

Xarcuteria Velázquez

"Entonces habían ultramarinos como los "paquis" de ahora"

En el mercado antiguo casi todo cerró, era viejo y oscuro; en la carpa fue mejor, más luz, mucha gente, y sobre todo a pie de calle, muy bien… hasta que llegamos aquí y el Mercadona se puso debajo.

Encarna (Frutos secos)

Parades buides
i plenes de possibilitats

Activacions

El mercat de la Florida és un lloc on les poblacions migrants han obert negoci, on moltes han après un ofici i on es donen trobada els qui s'encarreguen del treball de les cures familiars. D'aquí, que els tallers que realitzem busquessin restituir aquests espais de possibilitat des de l'Economia Social i Solidària.

Aquí van els ingredients per a una bona recepta:

10.05. PROJECCIÓ I DEBAT DEL DOCUMENTAL DIOM

La projecció del documental de DIOM va permetre obrir espai de conversa al Centre Municipal Ana Díaz amb veïnes de la Florida.

El Top i l'Ignacio van venir com a soci i tècnic de Diomcoop, entitat que ha aconseguit regularitzar els papers d'alguns dels seus treballadors mitjançant els seus 3 activitats econòmiques: la moda Diambaar, el menjar senegalès i la secció de serveis (muntatge d'esdeveniments, control d'accés, logística, etc). I és que el cor del projecte són les persones que hi treballen. El Top va compartir en la conversa la raó per la qual ell va emigrar del seu país i la violència estructural amb la qual es va trobar en arribar, veient-se obligat a vendre després de la manta. Desitjos i voluntats cada vegada més pròxims a les veïnes amb les quals es va compartir l'espai de conversa.

07.06.

DEL CAMP AL PLAT

L'Ángela Nova, mitjançant l'Espai Brotes, va compartir els seus sabers a l'entorn de beuratges estiuencs i sobirania alimentària. Les participants del taller van ser veïnes del barri i la canalla que també donava vida al taller de fanzines ambulant que just havia aparcat el seu carret davant del mercat. Entre batuts energètics (perfectes per a començar el dia a l'escola) i tes freds (molt similars als que es compren al súper sense saber el que bevem, però amb aliments reals), es va obrir lloc per a la trobada intergeneracional i la mescla d'interessos-desitjos. Qui diria que la fruita agradaria tant! Perquè els "pinxos" de fruita del temps, comprada abans en el lloc de l'Andrés, van desaparèixer en un obrir i tancar d'ulls.

27.06.

LES CURES AL CARRER

Encara que en el mercat es donen trobada els qui cuiden de la família, El Trajín va sortir d'aquest espai per a portar al carrer el tema de les cures. Perquè el personal és polític, i les cures són un treball. Qui sol cuidar? Qui cuida les que cuiden? Quins drets tenen? Com es pot respondre des de les institucions i quins espais de possibilitat existeixen? Per això vam estar acompanyades d'unes amigues de luxe i expertes en vivència sobre el tema: Norma Véliz (Mujeres Pa'lante), Carmen Juáres (Assoc. Dones Migrants i Diverses) i Ana Gómez (Iacta Sociojurídica). La xerrada va ser moderada per l'Eva Alba de l'Espai Brotes.

Moltes veïnes es van acostar, però hem d'assenyalar que no totes les interessades perquè algunes estaven treballant netejant cases o cuidant persones. Les cures no acaben mai.

04. 10.
FESL'H

En col·laboració amb la XESL'H de nou, vam organitzar la primera fira d'Economia Social de la ciutat. Un espai de trobada on visibilitzar i crear una xarxa de suport entre les iniciatives més veteranes i incipients de ESS del territori.

A la FESLH s'han sentit coses com:

"Adoptarem l'estratègia hacker: copiar, estudiar, millorar i compartir".

"Necessitem una contractació pública responsable".

"La ESS debe llegar a los sectores populares que padecen el impacto de la lucha por la vivienda, la expulsión del territorio o la precariedad laboral".

"Las comunidades migradas enriquecemos la ESS con nuestra diversidad, con nuestra visión del mundo, con la economía comunitaria o economía desde abajo".

"Acompañados podemos conseguir muchas cosas."

"Anem fent els primers passos".

"Caminem juntes cap a la propera Fira d'ESS de L'Hospitalet".

**Imatges cedides per paradistes del Mercat i*
l'Arxiu Municipal de L'Hospitalet (Portada i contraportada: AMHL_101_E130_1955_00299
Pag.7: AMHLAF0004352/a.Company fotògraf)

EL TRAJIN

*El Trajín és un projecte singular impulsat per LaFundició amb el suport de Aracoop i la col·laboració de XESLHospitalet

Organitza:

LaFundició

economia social aracoop

Amb el suport de:

xes | Xarxes Locals L'Hospitalet

Promou:

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Amb el finançament de

MINISTERIO DE EMPLEO Y SEGURIDAD SOCIAL
SERVICIO PÚBLICO DE EMPLEO ESTATAL
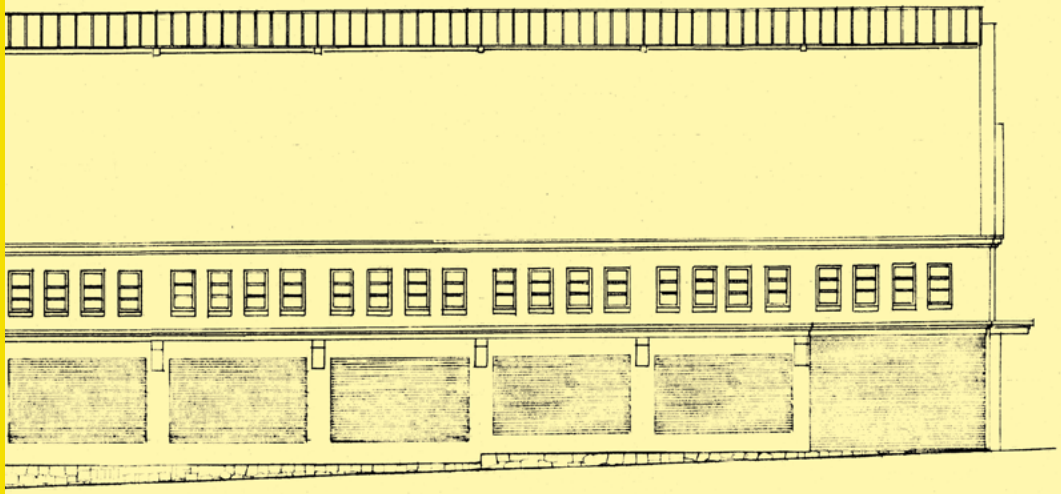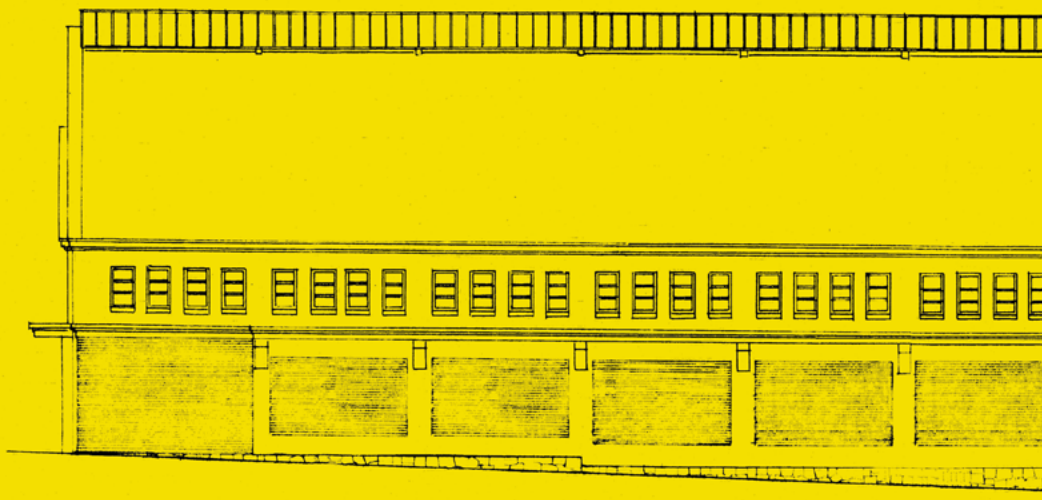
BARCELONA, 2019.
MAQUETACIÓ I DISSENY ediciones caseras